

Берн, дня 17. жовтня 1924.

Високоповажаний Пане Ген. Консул,

16

Я отримав Вашого пов. листа з 7. д. м. та навіязую до Вашого відношення з 21. червня ц. р., яке на жаль я не міг полагодити не будучи в курсі справи та не отримавши від мого пок. шефа Екц. Василька відповідних вказівок. На моє запитання відносно нагоди виставлення декрету та формальних подробиць, про які я з Вашого листа не був поінформований, міністр Василько сповістив мене, що він полагодить справу підчас вийого особистого побуту у Берні. На жаль він мусів з причини хвороби відкладати свою по-дорож до Швайцарії з тижня на тиждень та провидіння не судило йому її ще раз побачити.

Тому я прехавби Вас, Високоповажаний Пане Ген. Консул, повідомити мене блище про справу виставлення згаданого декрету у зміслі Вашого порозуміння з п-ном міністром Васильком, а я не відкладаючи звернуся безпосередньо до мого уряду та надішлю Вам виставлений згідно Вашому бажанню декрет.

Про болючу втрату, яку поніс наш Уряд та наш нарід через смерть П-на Мін. Василька, могу Вас найкраще поінформувати надісланням відпису некрологу віденської "Нейе Фрейе Прессе". Ця замітка у провідному органі австрійської преси може служити доказом, як високо цінено та люблено всюди Екц. Василька.

Що торкається пропонованого Вами утворення українсько-шведського Товариства, яке малоб метою охорону перебуваючих у Швеції Українців, булоб, на мою думку, найбільш доцільним утворення "Комітету для допомоги українським збігцям", бо цього роду установа ні в якому разі не йтиме в розріз з шведськими владами як теж вповні відповідатиме завданню. А що перебуваючі тепер у всіх краях світу українські емігранти в першу чергу потребують правної допомоги, без якої вони безрадні та легко падуть жертвою ворожих елментів, требаби вважати правну допомогу одним з головних завдань цього комітету.

У всіх Вас, Високоповажаний Пане Ген. Консул, інтересуючих питаннях я дуже радо буду Вас інформувати та дозволю собі тепер блище познайомити Вас з нашим тут становищем у Швайцарії.

Після смерти мого шефа Екц. Василька, Політичний Департамент у Берні нотою з 15. серпня ц. р. прийняв до відома, що справи нашої дипломатичної Місії будуть ведені мною; відносини Місії до Швайцарського Уряду ні в чому не змінились, зсатять завше доброзичливі та приятельські, так що я з вдоволенням могу ствердити, що наше становище тут нічого кращого до бажання не позіставляє. Одне, що мене хвилево турбує, це виниклі з причини несподіваної смерті Пана Мін. Василька фінансові труднощі. З огляду на те, що призначені на утримання Місії державні кошти Мін. Василько з певних причин вклав в депозит на своє імя та згідно з умовою з нашим Урядом дбав про утримання Місії, виринуло після його смерти питання як увійти в правне посідання цих коштів, та ще пройде, як звичайно у таких випадках, не один місяць, заки це вдасться. Роздобути теж гроші з иншого джерела на разі тяжко, тим тяжче, що смерть П-на Мін. Василька застала наш Уряд зовсім неприготованим.

Бачучи з Вашої, Високоповажаний Пане Ген. Консул, переписки, що Ви нашій справі щиро віддані та нічого не занехаєте, щоб у нашім теперішнім положенню - коли для нас повинно бути провідним гасло "витримати" - нашій справі принести користь, я дозволю собі навіязуючи до вище сказаного звернутись до Вас з запитанням, чи не згодилисьби Ви допомогти Місії у Берні цузичкою у сумі 3.000 фр. шв. Ходилоб тут о короткосрочну позичку, яка мусілаб бути повернена при першій можливості.

В очікуванні відомостей, прохаю Вас, Високоповажаний Пане Ген. Консуле, прийняти завірення моєї глибокої до Вас пошани

відданий Вам

Вповажаному Пану Ген. Консулеві

З.К.

И. ГАУСШІЛЬДТОВІ

Ш т о к г о л ь м .